

nem Detailhandelen forhandlede indførte Forbrugsartikler vilde komme ind under de friere Importforhold, som maatte genindføres for disse Varers Vedkommende af Hensyn til den forbrugende Befolknings Tarv.

Endelig advarede *Arbejderbevægelsens Erhvervsraad* i Skrivelse af 18. Januar (Bilag 14) paa det alvorligste imod at ændre de i Lovforslaget indeholdte Hovedlinier. Der var ikke i den internationale Vareudveksling Begrundelse af nogen Art for at fravige den hidtil under Valutaloven fulgte Erhvervs politik. Denne havde som Helhed været til Gavn for alle Erhvervsgrene, og den havde formentlig været en nødvendig Forudsætning for at kunne afslutte de bestaaende Handelsaftaler med Udlandet.

Efter *Handelsministerens* Mening burde de i Erhvervenes Henvendelse fremsatte Synspunkter gøres til Genstand for en rolig og dybtgaaende Vurdering, for at man derigennem kunde komme til Klarhed over, om disse Synspunkter kunde danne Basis for en Ændring af Importreguleringen, og under Hensyn hertil stillede Ministeren Ændringsforslag om at *forkorte Lovens Varighed* til Udgangen af Marts 1938. Dette Ændringsforslag var tiltraadt af Folketingsudvalgets Flertal.

I øvrigt indstillede *Flertallet* (Socialdemokrater og Radikale) Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Der forelaa efter Flertallets Opfattelse ingen Mulighed for paa det indeværende Tidspunkt at foretage en principiel Ændring af Danmarks Valuta- og Handelspolitik. De Valuta- og Eksportvanskeligheder, som i Slutningen af 1931 foranledigede Danmark til at gribe til den direkte Importregulering, var stadig til Stede, og der var intetsteds Antydning af større Villighed til nu at købe danske Eksportvarer, specielt Landbrugsvarer, saafremt de paagældende Lande blev frit stillet med Hensyn til at eksportere deres Varer til Danmark. Der forelaa heller ikke noget Eksempel paa, at andre Lande nu var villige til at etablere Frihandel; tværtimod var den i Udlandet praktiserede direkte og indirekte Importregulering mere haardhændet end før.

Flertallet havde med megen Opmærksomhed spejdet efter Muligheden for at ændre de bestaaende Forhold, der naturligvis havde let paa viselige Mangler; men ingen ansvarlig Regering vilde kunne paatage sig Ansvaret for at praktisere, hvad der hidtil var givet Anvisning paa, og det gældende System kunde ikke i Øjeblikket fraviges, medmindre man vilde risikere, at Danmark baade valutamæssigt, eksportmæssigt og beskæftigelsesmæssigt førtes ind i økonomiske og sociale Forstyrrelser af hidtil uhørt Omfang og Karakter. Der forelaa